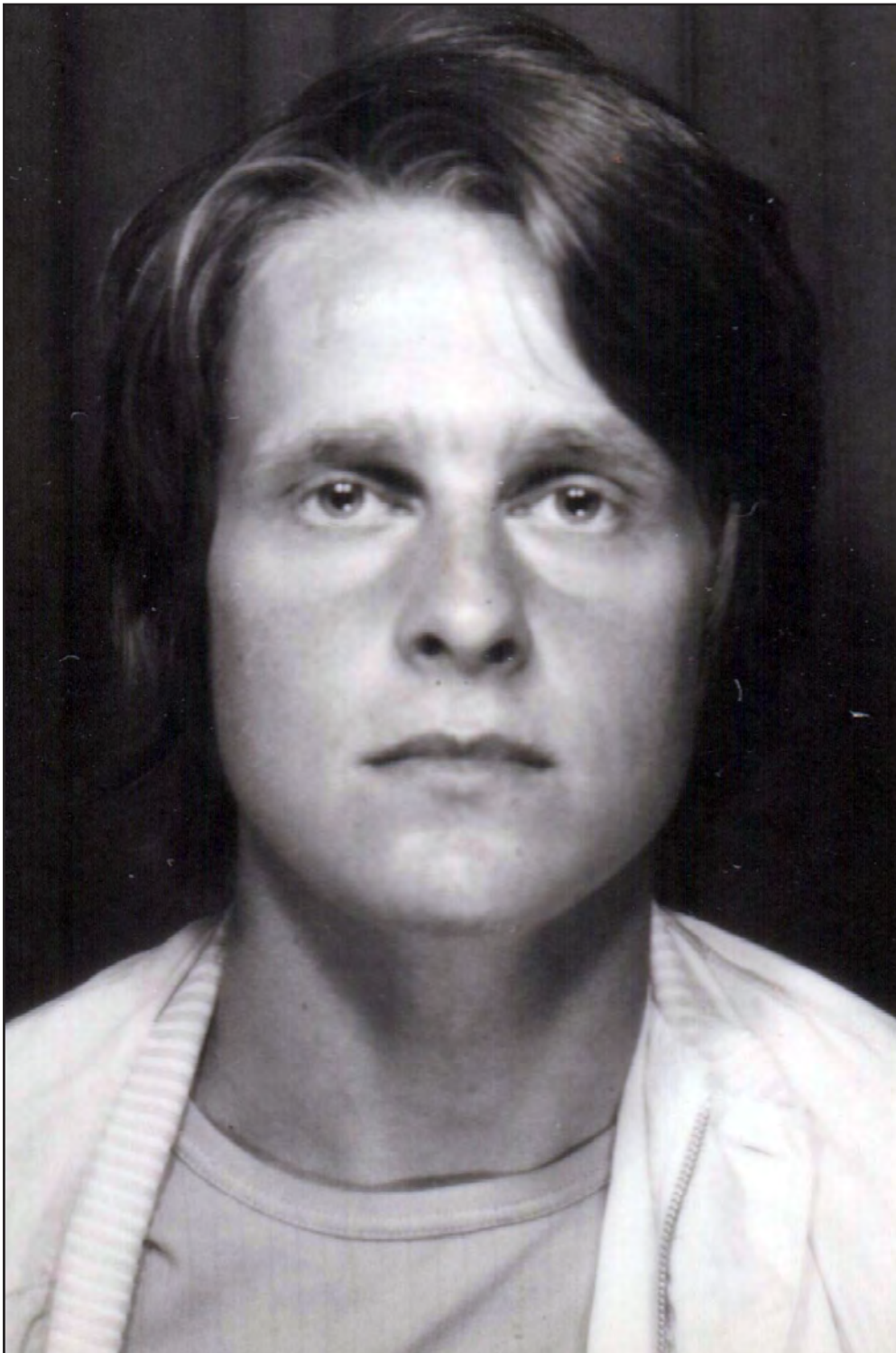

Resebrev Nr 53

10-24 augusti 1972

PARIS-TOULOUSE-ZARAGOZA-BILBAO-MADRID- TOLEDO-SEVILLA-GRANADA-BARCELONA

Inledande del av min första resa till Indien hösten 1972, 19 år gammal. Tågluffade med Interrail-kort som kostade 350 kronor för resa en månad genom hela Europa. Se resebrev 1 för allra första delen av resan genom DDR och Luxemburg. Här följer fortsättningen genom Frankrike och Spanien. Blev emellertid magsjuk i Barcelona och for därför hem till Sverige, men efter en månads konvalescens for jag åter iväg på min första indienresa (se resebrev 20, 21 och 22).

PARIS

Elsa Olsen

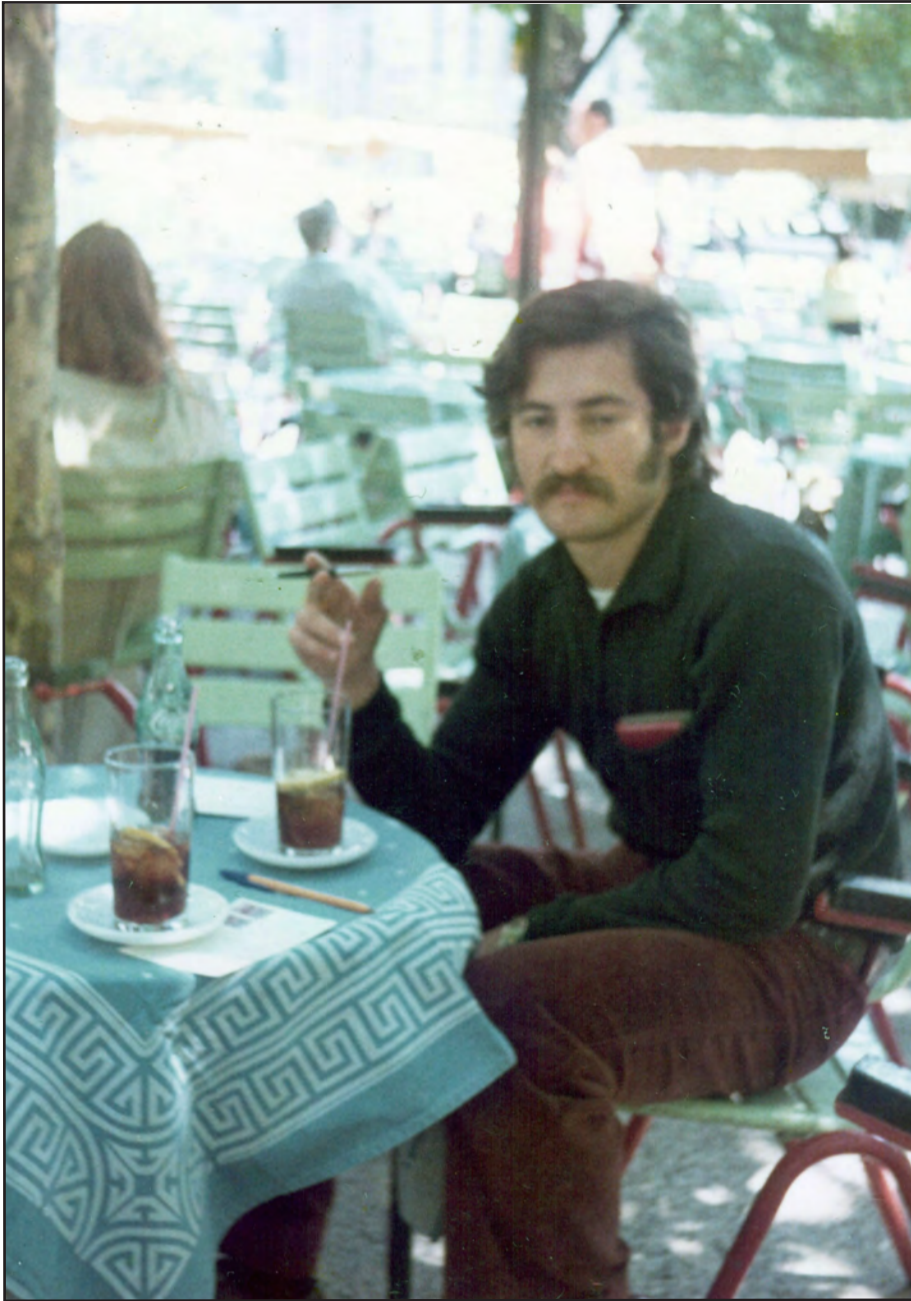

TÅG ÖVER PYRENEERNA

BILBAO, BASKIEN

Miguel från Bolivia

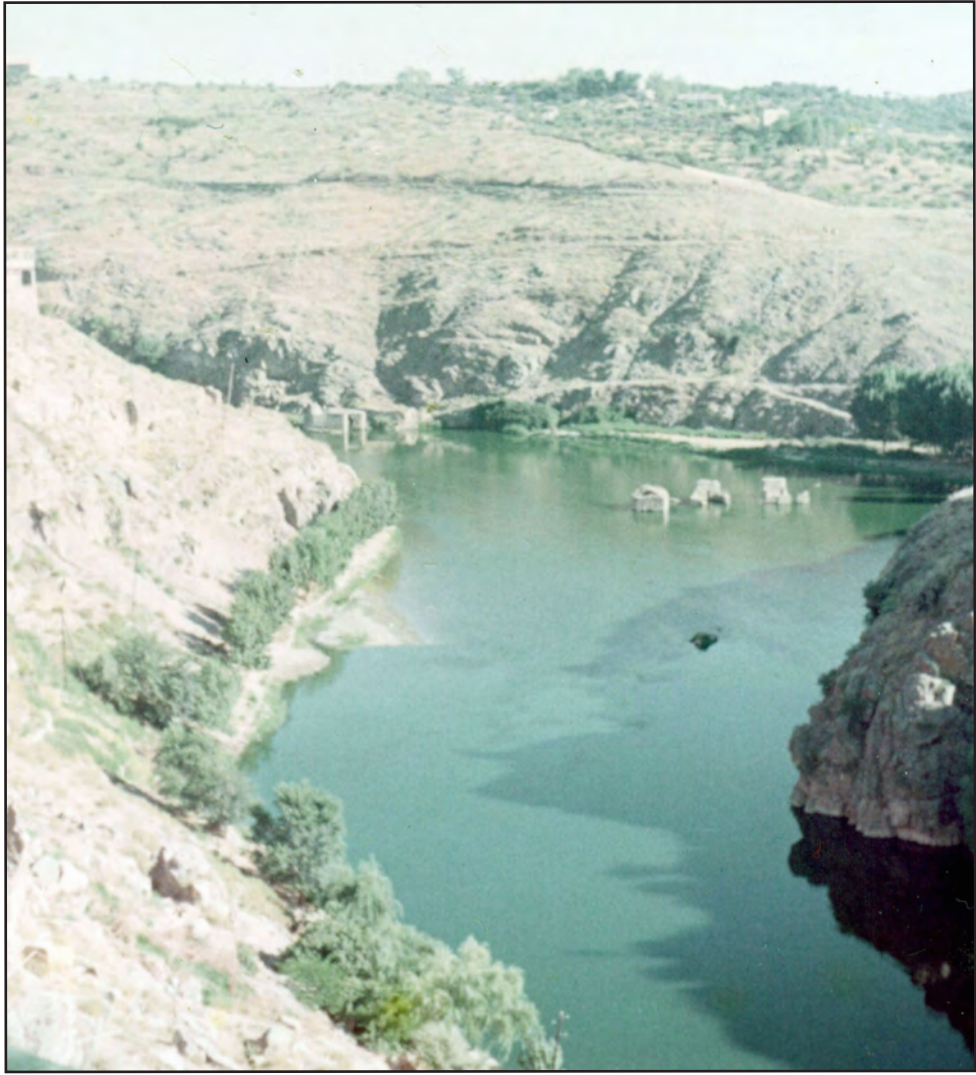
TOLEDO

MADRID

SEVILLA

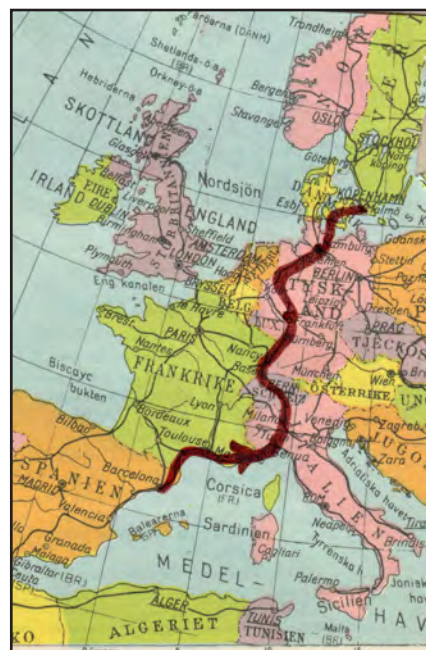
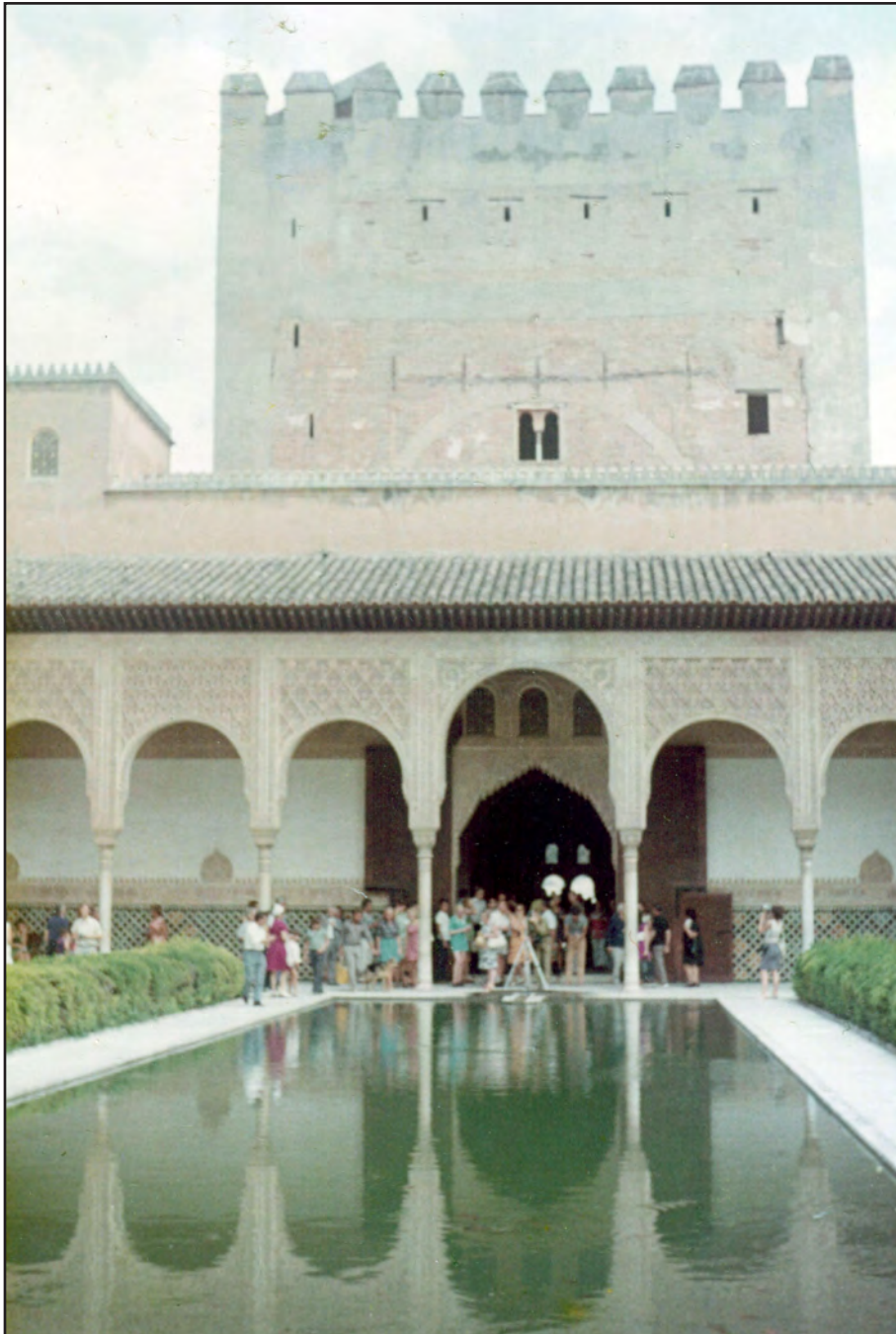
GRANADA

Hemfärd från Barcelona via Milano, Zürich, Duisburg, Hamburg och Köpenhamn

10.8 Fots

Klockan är 16.55, jag sitter utanför det stora vandrarhemmet i Choisy-le-Roi, dit jag utan betyg kom ~~kl~~ 15.30, efter att från östra stationen i Paris ha tagit tunnelbanan till St. Michele-stationen och därifrån lokaltåg ut till denna södra förort av Paris. Ett stort anslag upplyser om att här är fullbokat, men jag har ju bokad plats lyckligtvis så jag väntar bara på att skriva in mig. Värdet är fortfarande behagligt kallt och milt. Jag har just ätit en halv limpa, ett päron och druckit en halv liter mjölk, som jag köpte i en affär för 2.90, som middag.

Det blev ytterligare middag ty jag fick den + frukosten inkluderat i priset, som de högt till chockpriset 20 franc. Jag betalade dock för mina 3 nätter - 60 franc. Gick sedan och åt, vi fick en skitkass middag - några köttbullar, en korv + potatis och grönsaker. Inte mycket att ha. De inte klockan var mycket bestil jag mig för att se mig in till Paris. Tog, efter den långa promenaden till stationen, tåget till St Michel, där jag gick av. Detta är centrum i studentkvartalen och det vinklade av ungdomar av alla sorter - hippies, amerikaner m.fl. Jag tog en promenad längs Boulevard St. Germain och beundrade alla restauranger - det finns 1000-tals ~~en~~, alla olika varandra, en specialiserade sig på mat från Antikerna, en annan från norda Tunisien, en på smiglar etc. In i grändarna, överallt restauranger och turist. Råkade tappa bort mig på kanten, och när jag efter lång vandring kom till gata, som jag fann på kanten, visade det sig att jag var på ett helt annat håll än vad jag hadde. På en gatursewing satte jag mig och beställde en öl, som kostade 4 FF.

22 äkte jag hen till vandrarhemmet och lade mig gäst. I mitt rum låg också en grupp amerikanska skolelever, och de kom inte in och lade sig förrän vid 12.2. ^{oh väntades} Tormenten fanns det bara en säng ledig för mig, och den var inte bäddad trots att lakanshyra ingår i priset. Jag gick ner och frågade i receptionen, men på kvällen jobbade det bara en som inte begrep engelska, så jag fick gå upp, och använda mina egna papperstakar.

(baksidan)

Charlie, Karin

Detta är en del av min ordinarie post till Nephews-gatan. Att jag sänder det till er beror på att jag inte vill att moster Gun får veta när jag anlände till Paris, ty då kanske hon vidarebefordrar det till Elsa i Paris, och då kommer hon att finna att jag ljugit. Då Elsa ~~blev~~ var rätt förbittrad över att jag inte ringt henne genast när jag anlände eftersom hon väntat hela dagen, skyllde jag på att jag anlände till Paris först vid 19-20-tiden.

Just nu sitter jag efter en tågresa från Paris kl 12.30 (Men jag var på tåget redan vid 11) i Toulouse, dit jag anlände kl 20.30. Här är ett litet, mysigt vandrarhem med trevlig personal och allt, lagom omkostat. Jag stannar nog här ett par nätter innan jag sätter vidare mot Spanien.

Kärlningar
dars

Elsa var förresten helt underbar, hon bjöd mig på hemmalagade på två och en halv timme och ~~en~~ fantastisk mat gjorde en stor påmätt. På kvällarna tog hon mig med på förnämna restauranger och pubar. Dessutom visade hon mig runt - Montmartre, Champs Elysées, St Germain, etc. Hon bjöd på allt jag ville ha - glass, vykort, metrobiljetter, och som avsked fick jag med mig resekost idag - bröd, camembertost, flaska fint vin, jordgubbar, persikor, päron. Toppen.

En av hennes idéer var också att vi skulle ringa hem till Sverige, och sagt och gjort. ^{Ni} ~~vi~~ har kanske hört av mamma.

Överturisttaget blev jag pristligt behandlad, och jag är väldigt tacksam.

Vandrarhemmet däremot kommer jag aldrig att fara till mer. Man kan få ett hotellrum i Paris för samma pris, och då är man ostörd och får bra service vilket man absolut inte fick här. - I går kväll när jag kom hem vid 24 visade det sig att mine papperlakan var borta, och en tyck kille ligger i min säng. Jag fick en säng, efter mycket om och men, men morse fick jag veta att jag skulle bort igen (Trots min bokning!). Mine lakan var stängda och inte tänkte han ^(frånminnen) ersätta dem - det svinet.

11. 8

Sedan jag blivit snabbt och trist väckt av den dödliga amerikanske gruppen i mitt rum, och efter att ha följt i sig en tavelig pukost efter en 20 minuters väntan i kö, begav jag mig in till Paris för att söka reda på Elsa Olsen (jag hade förväntat att ringa men telefonnumret hade blivit ändrat.) på aveny Rapp vid Eiffeltornet. Jag tog tåget till ~~off~~ Anay d'Issay, och vandrade därifrån hela vägen. När jag var i Paris, tyckte jag inte visste jag hurvida hon tyckte om att jag kom eller inte. Lade på kort till Charlie och Karin, Mathias samt Andas Brannell på ett postkontor och på en bank väx- lade jag mina överblivna belgerfranc till FF - det blev 26 FF för 250 FB.

Så letade jag reda på Elsas adress och med postvärdens hjälp fick jag veta att hon bodde på andra våningen. Jag ringer på och en röst undrar på franska vem det är som kommer. När hon hör att det är Lars Eklund öppnar hon omedelbart och hälsar mig välkommen. Hon är lite förbittrad för jag hade skrivit att jag skulle komma igår och hon hade väntat hela dagen igår på mig, men snabbt blev hon artig och intresserad av hur vi har det i Sverige etc. Hon var oerhört energisk, nästan stressig - sprang fram och till- baka mellan mig i salongen och köket. Jag fick se hela lägenheten, som inte var stor, men lagom för en. Sedan fick jag gå och titta på Eiffeltornet, medan hon tillagade lunch som hon lovade bjuda på kl 13. Det var fullt med turis- ter uppe vid tornet i det fina vädret. För att få gå upp i tornet måste man betala 2 FF för första avsnittet, 3 för andra. Det senare gjorde jag och vandrade redan i rask takt uppför hela trappan till avsnittet på ungefär hälften av tornets höjd. Där var restauranger m.m. För att redan komma upp i själva toppen måste man betala ännu mer för att åka hiss. Då det var en väldig kö - 50-60 personer stredade jag i toppen och tittade på utsikten från min avsats istället. När jag höllmat på det gick jag ner, satte ^{jag} mig på en bänk i Marshädgårdarna och kom i ramspråk med en turkisk lärare som bara kunde franska och lite grund engelska.

Så var det då dags för lunch. När jag återkom var den inte riktigt färdig, men i väntan fick jag en coca cola och förtära sittande i en skön fåtölj. Hon hade verkligen slagit på stort. Först bröd och ost samt melon. Därefter palmrot i majonäs med sallad och tomater. Sedan kött med potatismos, sallad och grönsaker. Så ost igen. Till dessett hemlagad sockerkaka med persikor. Vin till maten och

kaffe efter. Hela tiden var Elsa jätterolig om jag blev mätt och tyckte det var gott. Men det blev jag, något väldigt mätt dessutom. Lunchen hade tagit närmare två timmar. Efteråt fick jag vila, medan hon gjorde iordning. Emellertid tyckte hon det var så roligt att tala med mig att hon stup i kvarten avbröt görandet och därmed tog de lång tid. Så småningom var vi dock klara att gå ut i solskenet.

Elsa talan bra svenska, men emellanåt vill hon hellre tala engelska, och då gör vi det. Vi skulle börja med att se på Montmartre, konstnärskvartersen. Tog buss dit, Elsa betalade. Där uppe var full kommers, konstnärer målade ~~o~~ vid det stora torget, och turisterna vällde fram. Små, fina gator och en mängd restauranger gjorde området trevligt. Kyrkan Sacre Coeur ligger där också och den besåg vi. Efter ett besök på en servering, som jag blev bjuden på och efter att ha fått några vykort betalade av Elsa tog vi tunnelbanan ner till Champs Elysées, och där promenerade vi. Tittade in i olika affärer och restauranger. Köpte DN i en bokhandel - här finns älskliga svenskar i Paris. När vi kom till ett av de finaste ställena i Paris, skulle vi gå in där. Vi tog varma smörgåsar och vin, inte men eftersom det dels är jättedyrt, dels var vi mätta efter lunchen. Gott. Efteråt blev jag sugad på en glassdessert, som även den var fin. Efter detta var klockan 21.30 och jag ansåg det bäst att fara hem till Choisy-le-Roi. Vi promenerade hela vägen ner, över Seine, och tog sedan en buss till Orsay-stationen. Elsa följde med ända hit, för att se att jag kom hem ordentligt. Mitt båg var just tänkt att gå, så jag kom lugnt. 11 minuter ut till Choisy, mitt bågkort gäller, sedan 15 minuters promenad ~~g~~ ut till vandrarhemmet. Det bor nästan uteslutande algerier i Choisy - det är Frankrikes nya underklass. Elsa tycker inte om afrikaner och svarta - det är bara mördare och tjurar!

Väl ute på hemmet, stäckte de allt kl 23, trots att det är öppet till 1 eller 2. Detta överraskade mig, och det var inte roligt att behöva beva sig upp för trapporna och leta av sig och packa in sina gjuter i sitt skåp i mörker. De odägliga amerikanerna var lika hemska ikväll, de snackade som om det bara var de som bodde i rummet, hänsynslöst.

Bestämde med Elsa att jag skall se Louvre imorgon bitti själv, och sedan skall jag få lunch hemma hos henne kl 13.

12.8

Upp 8. Trevärdade mine kläder, stod i kö till maten och begar mig redan in till Paris. Det var fint väder på morgonen, men nu blev det sämre, regn. Tog tåget till Orsay och gick därifrån upp till Louven. Där var fullt med turister och jag fick stå i en kvart i kö innan jag fick min biljett, som kostade 1.50 för studenter, 3 annars. Började så vandringarna med att studera föremål i olika fornkulturer - Så runt sal efter sal, väning efter väning med konst och skulpturer från alla tider och alla platser. Beskådade den så kända Mona Lisa, som jag inte riktigt förstår varför just den blivit så berömd. Det finns så mycket annan fin konst. Vandrade genom allt, vilket nästan var för mycket på en gång, tills det var dags att ta sig hem till Elsa. Kom precis i tid. Idag fick vi melon, färskotlett (toppen), sallad och jordgubbar efter. Underbart gott. Vin till givetvis. Att det inte var mer mat, även om det för mig var fullt lagom, beror på Elsa lovade bjuda mig på en fin restaurang ikväll med en annan god vän också. Efter ~~midag~~ lunchen blev jag sittande i en stol och läste i en bok som hette "The Five per Cent Man" av Ralph Hewins, som handlar om oljekungen Gulbenkian (Iraq Petroleum Company ~~20-50~~ 20-50-talet) en del fakta om de neutrale zoner vid Kuwait, som jag aldrig vetat. Sålunda, den mellan Kuwait och Saudiarabien bildades 1922 på initiativ av den brittiske kommissionären i Bagdad, Sir Percy Cox, som lösning på gränskonflikten mellan Ibn Sauds Nedjd och Kuwait. Zonen skulle administreras av bägge länderna. Den är väldigt rik på olja och behärras idag helt av amerikanska intressen.

Det drog ut på tiden innan vi kom iväg idag, först kl 17. Innan dess hade jag fått en flaska parfym och en flaska desinficerande alkohol att ha med mig på resan vidare till Indien. Elsa är nämligen djupt engagerad i mine planer och balar nostalgiskt om sin ungdoms jorden runt-resor. Begar oss med buss till Napoleons grav, men där skulle de just stänga lokalen där den är belägen, så jag fick inte se den. Då tog vi tuben till St Michel och Boulevard St Germain, mitt i studenternas Paris. Elsa ville visa mig de människor hon inte kan med - de långhäriga, algerierna, de homosexuella m.fl. som vistas här. Vi satte oss på en kaffearbetsring och beställde aperitifer. Detta eftersom det redan var dags att åka till restaurangen, som ligger i city. Vi tog metron dit och an-

lände precis 19.30. Restaurangen som är väldigt fin, är känd för att de har en gris (Eleoante) som bor i en liten inhägnad på hotellarens utanför restaurangen. Stället heter föresten "grisfoten". Vi gick in och satte oss, beställde en flaska vin, och väntade på den goda vännen. Hon anlände först 19.50 och det var en medelålders fransk dam, som talade engelska och gav stek av att vara väldigt förnäm av sig och ha fina bekanta. Under hela samtalen under kvällen försökte hon och Elsa vara finare än varandra. Elsa försökte spela ut mig mot vännens uttalanden. Jag höll mig dock neutral. Vi beställde dagens meny för 25 FF, och det innebar först löksoppa, sedan entrecôte och sist glass. Vin till. Gott. Satt här till 21.30. Då tog vi metron hem till Elsa för att jag skulle få det sista av henne före min fortsatta färd - reskost för imorgon. Den innebar bröd, camembertost, jordgubbar, apelsin, banan, päron och aprikoser samt en flaska vin.

Därefter skulle jag hem till Choisy. Både Elsa och vännen följde med på metron till Orsay för att vinka farväl. Då näste jag skulle gå först 23.48, om dyggt en halvtimme stod vi och hade ett långt avskedssamtal. Jag tackar för allt, och Elsa tyckte det var ryd att jag redan skulle resa men önskade mig lycka till.

Kom ut till vandrarhemmet 0.30. Går glad i sinnet upp på rummet för att lägga sig. Då finner jag att min säng är ockuperad av en tysk kille. Hela rummet är fullt av tyskar. Jag undrar vad som är fejan, och en av dem, som kan engelska, säger att vandrarhemmets warden hade bett mig att komma ner till honom. Sagt och gjort, jag vandrar ner. Där är ingen just då, men jag träffar en ung grabb som hjälper mig att leta reda på en warden. Dock är det inte han som bett mig komma ner, utan denne reagerar precis som jag själv - det är tysken som ligger fel. Vi går upp för att stänga ut honom. Det blir emellertid inte så simpelt, ty det visade sig att ingen i rummet låg rätt (alltså i säng med nummer korresponderade med deras skåpnummer). Därigenom fick alla sliga upp och det blev ett fastigt liv. Dock var där en som inte hade någon nyckel, men det förklarade han då med att warden hade gett honom tillåtelse att sova där i min säng. Den kille som kunde engelska, var en allas tiders, sympatisk typ och han erbjöd mig sin säng och själv kunde han ligga på golvet, för att därigenom undvika

effektigare konflikter och häkigteter och ge alla en sovrplats. Jag accepterade och även warden gav efter en stund upp kampen att hitta en rydabock att stänga ut och lät den tyske killen få sova på golvet. Så småningom somnade jag vid 1.30.

13.8

Upp 7.30. Duschade för att vakna ordentligt. Packade mine grejer. Plötsligt kommer warden upp och nu förklarar han situationen → jag skulle ha lämnat vandrarhemmet igår då de behövde plats för den tyske gruppen (och jag som bokade plats på det här stället i maj för tre nätter!!). Oförskämt!. Sedan jag packat färdigt gick jag ner för att få mitt STF-kort och det fick jag. Jag begärde att få mitt pärlkakor äter, som jag hade wingats använde de min säng inte var bäddad, som den skulle varit (när jag anlände den 10:e. Warden bara ~~stod~~^{nytt} på axlarna och hänvisade till soptunnorna. Till yttermera visso fick jag inte mina 2 använda middagskuponger äter-lörda. Det hela har varit ~~en~~ fuktansvärt på detta ställe - det har varit 60 fullständigt bortkastade pane (och lägg lakaret därtill). Jag äter-vänder aldrig dit. Avslutade resejouren med att få stå ~~en~~ 45 minuter i kö för att få min torftiga "fukost".

Helt av allt längtade jag nu efter att få tillbringa hela dagen på ett tåg (Egentligen hade jag tänkt att först åka ut till Versailles), och begav mig därför direkt till Austerlitz (stationen för rydgående tågen) och kollade vilka tåg som skulle gå. Det bästa fann jag vara ett tåg till Toulouse, kl 12.20. Nu var klockan 10.30. Satt till en början på stationen och väntade, slösade bort 3 FF på en fotoautomat som inte fungerade, gick se på tåget kl 11.15. Installerade mig, plockade fram mine grejer och vilade. När tåget avgick var det proppfullt, även i min kupé men det var heuliga människor. Jag som var trött försökte sova i början. Skrev kort till Gun och Maj samt Olle. Skrev dagbok. Läste tidtabellen m.m. Åt lunch och medde som en prins. Ganska snart blev det fäse i kupén och de sista timmarna var vi bara 3. Jag njöt obeskrivligt av resan, det var inte alls långsamt utan enbart behagligt. Samtalade med mine bägge medpassagerare, en 25-årig kille, jätteheulig och en medelålders man, även han

väldigt sällskaplig. De kunde ingen engelska, men killen kunde lite spanska. Jag pratade alltså lite spanska och emellanåt använde jag de franska ord jag lärt mig. Gick hyggligt. Hela tiden, genom hela Frankrike, var det mulet väder inte och småregnade. Min medhavda föda och dryck gjorde gott. 20.30 var vi framme i Toulouse. Jag utnyttjade de informationer som ges i vandrarhemsförteckningen för att finna VH. Tack sällskap med två amerikaner som hade färdats med mitt lag också. Vi fick gå till stora torget, Capitol, och därifrån ta buss 22. På hållplatsen träffade vi en trevlig dam. Kom så till VH och fann att det var ett litet, gemytligt ställe. Endast 80 platser, varav 40 manliga i två salar med 3-våningsrängar. Det enda som fanns att få var överste våningen och det är ju kul. Personalen bestod av tre unga män, som visade sig vara verkligen trevliga. Priset: 5 FF. Här fanns inga queppar utan allihop som var här var enkel-resande och därmed rådde en gemenskap som inte återfinnes i stora komplex som Paris-stället. Överhuvudtaget var här en avslappnad, skön stämning. Jag skrev dagbok och drack chokladmjölk. Gick till bädd kl 23 och sov i min sovsäck, då jag ju inte har något lekans mer.

Hej!

Jag har glömt skriva om telefonsamtalet hem till mamma, som Elsa föreslog och genomförde. Vi ringde automatiskt och jag talade ett par minuter.

Att Elsa bjöd på allt förklarade hon med att hon just runnit 500 FF på hästkypörning. Hon är tokig i sänd.

Efter Toulouse far jag över Pyrenéerna till Zaragoza, sedan Madrid, Granada, Barcelona. Nu är jag dock helt fri, så jag kan ändra mina planer när jag vill.

Nu är vi väl i hund. Mamma har väl börjat skolan igen.

Jag väntar brev från er (och Chaddie, Gösta) i Istanbul.

Hälsa alla.

Hälsningar Lars.

Jeg sitter på vandrarhemmet i Toulouse, klockan är 22.15, jag har i två timmar nu skrivit ner vad som hände i Paris och gjort iordning brev tiller. Jag har även klippt i mina tidningar, som synes. Här är fortfarande lika bra, jag har häffat en toppentrevlig canadensare här som jag smakat med hela tiden tills han gick och lade sig. Tackom just från Tjeckoslovakien, med tåg. Hele dagen har jag varit ute och tittat på staden. Det har varit mullet och även öregnat en stund på eftermiddagen men det har inte gjort något. Jag gick upp i morse kl 9, tog buss ner till city, köpte yoghurt och åt, promenerade till en park och satte mig där och läste i min bok. Parken visade sig vara något mer än park - det var också zoologisk trädgård och även botanisk. Här fanns lejon, björn, mäsar i bur (!) m.m. och även sequoia-träd, cypresser, palmer o.a.

Efter detta vandrade jag ner i stan och gick in på ett matställe och åt lunch - ravioli i tomatsås, bröd, flasko vin och glass efter. Detta för 11 FF. Underbart. Efter denna stimulans började jag vandra runt i stan, varelse gata och tittade i affärer och studerade folk. Toulouse är en lagom stor stad, trafikken är lugnare än i Paris och det allie bästa - här finns nästan inga turisttrupper vilket gör att man här kan uppleva en riktig fransk stad, hur den fungerar. Tyvärr gör den ej det idag ty dels är det helgdag - någon St Maria - dag, dels har de flesta offentliga inrättningar, museer etc. stängt på måndagar. Andock var många affärer öppna och jag köpte en fin plastkasse för 6 FF och några pennor.

Mine franske pengar tog slut och bankerna är stängda (helg) och jag sökte länge efter ett ställe att växla lite spanska pengar på. Till sist fick jag att de i en biljettbluck på stationen växlade. Jag växlade 200 pesetas vilket motsvarar 14 FF. Det lyckade värlingen firade jag med ett besök på en sewerings, där jag satt under hela regnperioden.

Törresten, på stationen hade de en fotoautomat som kostade 1 FF för 4 bilder, jag tog 12 st, som blev lyckade alla.

Gick till vandrarhemmet vid 19 och där är jag nu. Gick till sängs

Klockan är 11.30, jag befinner mig ombord på ett underbart skönt expresståg på väg från Toulouse västerut till Pau, där jag skall byta till ett litet tåg som går över Pyrenéerna till Zaragoza. Vädret är grått, mulet, ~~halv~~ halvdimmigt, kallt och rätt högt att jag befinner mig i S. Frankrike. Jag gick upp 8.30 idag, köpte ett bröd för mine sista pengar och la de på bres ~~hem~~ hem. Gick sedan till stationen och anhöllde min resa till 10.08. Jag är i Pau 12.51. Naturen här är kuperad med mjuka kullar och med bördiga dalar mellan dem. Till vänster skimtar man dock höga berg - Pyrenéerna. Jag hoppas att det finns sol på andra sidan, för det här vädret är dyshertigt. Själva mat jag dock helt prima. I ungefär en timme hade jag sällskap här på tåget med en ljuvlig fransk flicka, tills hon skulle av på en liten station.

Just nu börjar det föresten regna, och regnet ~~blir~~ ^{blir} här i Frankrike korta, våldsamt intensiva regnstormar, typ vad vi hade i Sverige i början på juli.

(lite senare) Det här var det roligaste tåg jag någonsin äkt med - tåget som går från Pau upp i Pyrenéerna. Det är ett skvaltigt tåg med 2 andraklassvagnar enbart och här är i min vagn endast två passagerare jämte en konduktör, som även tjänstgör som stins på småstationerna. Det skakar och dånar medan vi regnar oss upp för sluttningarna, men det är enbart roligt. Vi måste byta tåg i Bedous, ty de spanska järnvägarna har annan spårbredd än de franska, kl 14. Gränsen kommer kl 15.45-16.55 (man måste vänta) och sedan går det med snigelfart i Spanien. Det är en enorm skillnad mot de franska expresstågen, som väl är bland de snabbaste i Europa (utan att man behövs betala tillägg förstis, annars finns det ju många snabba tåg i Europa, t.ex. TEE-tågen (TransEuropeiska Expressståg)).

Från Frankrike till Spanien finns det 4 järnvägsförbindelser, tre av dem är ^{och så} betydelsefulla och livligt trafikerade; ~~en~~ har vi den som jag nu far med, ^{liten, obetydlig.}

Det är verkligen en upplevelse att åka här.

Vi har nu kommit upp till 500 meters höjd, och solen har redan börjat sticka fram ur molnen. Det blir nog fint så småningom. Tåget stoppar vid varenda liten by, just nu har vi stannat vid en som heter Oloron Ste Marie, och det verkar vara ett förtjusande ställe.

I Bedous blev det inte tågbyte, som jag hoppade, utan vi fick byta till buss. Förklaringen fick jag, då jag under färden såg att en järnvägstruck hade rasat. Bussen ledde nu via en serpentinväg upp till ett pass

på 1600 meters höjd, och ~~det~~ passet var gränsen mellan Frankrike och Spanien. En gubbe kom in i bussen, och hittade snabbt igenom passen, och så fortsatte vi, nu nedför. 15.30 var vi i Compane där tågen åter börjar fungera igen, i Spanien. Tåget skulle avgå först kl 16.55 så i väntan gick jag ut i det fina solskenet (Hurra!) och hittade på sambället. Tog ett glas vin på stationsbaren. Satt sedan och väntade. Tåget som eldas med kol, hur jag, måste sättas igång redan en halvtimme före avfärden. Vid avgång var det fullsatt i tåget, och det var det redan ända till Zaragoza. Det var hemskt, tåget körde väl 60 som snabbast, men emellanåt körde det fram. Naturen var svår. Den Aragonesiska högslätten liknar prairien i USA, kort, enorma riddar och så bergen i fjärran. Emellertid såg jag att de har börjat använda konstbevattning. Det blev snabbt kolmörkt ute, och det fanns inge hus på slätten så det verkade helt dött utom när vi kom till de små städerna och byarna. Först kl 21.30 var vi framme. Jag gick med folketrämmen till stadens centrum och började leta efter en pension att bo på (Jag har läst att i Spanien kan man bo på pension för mindre än en 5:a/natt, och isofall kan man ju slippa vandraträmmen lite grand). Dock hittade inte jag några mängder av pensioner utan bara hotell. Jag frågade på en av de två pensioner jag fann och där var fullbokat. Den andra var igenbomrad. Drev omkring på stan i ca en timme, gick då in på en bar och fick mig en smörgås, lite kaffe och fanta - det blev dagens middag. Kl. var nu 23.30, jag bestöt att ta ett tåg näromlans, helst till Madrid. Stationen, där det tåget går igen var emellertid inte samma som den jag antant till tidigare, utan jag fick veta att den här skulle ligga ett par-tre kilometer igen city. Tog då en taxi, och fick för det betala 20 pesetas (≈1.50). Kom ut till stationen vid 23.45 och blev jätteöverraskad över det liv som rådde där. Det myllrade av folk, barn och vuxna, som väntade på tåg, och det bästa var att stationen i sig var toppmodern, med sköna fåtöljer, restaurang, bar, blomsterarrangemang m.m., precis som ^{på} en flygplats. Det var den finaste stationen jag sett hittills i Europa. Mitt tåg skulle avgå kl 2.12, så jag slog mig ner redan jag tagit en drink i baren för att vänta. Skrev kort till Elsa i Paris samt till Beppe och Annica. Plötsligt slår det sig ner en amerikansk liftare, som skall ta tåg till ett bättre liftningsområde, ut till S. Sebastian och Frankrike. Vi sitter redan och snackar tills mitt tåg kommer.

Jag skyndar mig ner och finner att det dröjer av folk som skall till Madrid, och när jag kommer in i vagnarna finner jag att nästan alla sittplatser är reserverade redan i från Barcelona, varifrån tåget kom. Kulle än att behöva stå i en korridor hela natten till Madrid, stiger jag av igen och går åter upp i vänthallen. Träffar åter amerikanen och jag beslutar mig för att följa med honom. Hans tåg skulle avgå 2.54 och ha Bilbao som destination. Han hade ingen biljett, så han fick först stå i en lång kö (mitt i natten!!) och köpa en Biljettförsäljningens startade kl 2.30. När han fått sin biljett gick vi ner och väntade. Tåget var försenat och först 3.10 kom vi ombord, och hade ~~tre~~ ^{fyra} som genast ^{Hans} två restplatser i en kupé. Jag var inte ett dugg trött nu, men jag försökte ändå sova. Som vanligt känns det skönt att sitta och vila de första 10 minuterna, sedan är man redan trött i nacken, ryggslutet och ändan. Mina medpassagerer sov inte, de pratade och pratade och läste, precis som det hade varit kl 3 på eftermiddagen, till detta medverkade givetvis att taklampor var tända hela natten och den gick ej att stänga av själv. ^(håll jag!) Jag hade tur, snart gick en person av, min grannar och därmed hade jag åtminstone två säten att ligga obekvämt på. Säten blev dock åter ockuperad av en nyfästing, men denne gick av tåget vid 6, och där-efter hade jag två platser. Sov mer eller mindre, till kl 8.30, då jag gick upp och tvättade mig. 9.30 kom vi till Bilbao. 16.8

Här var det franskt väder igen, mullet, darrigt. Jag hade ingen speciell lust att stanna i denna stad, utan jag ville vidare till Madrid. Typiskt ville inte ovissheterna att så skulle ske. Jag var helt tvungen att skaffe pengar, så jag rusade in på en bank för att lösa ut en 50-dollarscheck (min första). Att jag rusade berodde på att det 10.10 avgick ett E.L.T.-tåg (man måste betala extra) till Madrid, och om jag nu tog det så skulle jag vara i Madrid kl 16. Emellertid var man synnerligen byråkratiska på banken, jag kom in där 9.50, då höll de på med en annan resecheck. De fyllde i formulär, lämnade i pass etc. 10.05 var de klara med den personen, så var det jag. Även nu skulle de fylla i formulär, få underskrift av någon bankboss o. dyl. 10.20 fick jag mina pengar - 3100 pesetas. Nu var det försent med E.L.T.-tåget. Näste tåg skulle gå kl 16, men då skulle jag komma till Madrid kl 22, och det lät inte värst bra tyckte jag, utan jag valde det tredje alternativet - att ta tåget kl 23, och då komma

till Madrid kl 8. Jag kostade på mig lyxen att beställa liggplats, det kostade 102 pesetas.

Nu hade jag en hel dag jag måste spendera i den baskiska huvudstaden, Bilbao, och det verkade först vara omöjligt - några sevärdheter finns här inte direkt och värdet är inte värst trevligt. Först köpte jag dock en yoghurt i en affär och åt. Sedan åt jag två bullar och drack en feut på en servering. Packningen hade jag lämnat ^{här} på stationen, för 10 pesetas. Jag vandrade runt i hela stan utan mål eller målsättning. På en kaffebar fick jag en god kopp kaffe och ett wienerbröd. Sedan, styckt av kaffet, kändes det inte lika hopplost och meningslost längre. Jag fann något som mamma skulle blivit fjätreförjust av, ett 8-våningars varuhus, proppfullt med grejer. Här tillbringade jag ett par timmar, tills de lunchstängde, kl 14. Jag köpte en bok samt en exelväsko för 250 pesetas.

På stationen fann jag på en stadskarta att det finns ett konstmuseum i staden, jag tog mig dit kl 15, men de var det stängt till 16.30. Bakom museet ligger dock en skön park, med en stor damm, fjällin och väldoftande blommor. Där jag nu suttit och skrivit bl.a. tills nu, och nu är klockan 16.40. Jag går nu till museet.

Museet som var gratis var lagom stort för att man skulle kunna njuta av vad som bjöds. Det bästa var en serie teckningar av Goya samt en sal med modern konst. Jag lämnade museet 17.30 och gick tillbaka in i stan. Det rimlar av biografier i Bilbao, och föreställningarna är i regel inonstop från 17.30. Då jag gärna ville spendera några timmar på vila, för att ta igen den förlorade sömnen ~~istället~~ ^{istället} igen valt skyndade jag mig in på första bästa biograf och betalade 40 pesetas för att se en hyck film. Det visade sig snabbt vara en bottenlöst dålig film. Den utspelades idag, men det ungdomsliv som den handlade om var av typ ^{det} tidigt 50-tal. Först hörde jag att ^{det} enbart var romantisk smörja, men så småningom förstod jag att den hade ett ryfje. Det var en katolsk anti-film mot på kärlek och aborter. Man fick i filmen t.ex. se ett föredrag av en läkare där han redovisade för 3 abortmetoder. Givetvis var dessa de tre absolut farligaste, med stor procent dödlighet. Filmen slutade lyckligt för den som är katolik.

Efter filmen gick jag till en restaurang och tog dagens meny för 80 pesetas.

Det innebar potatissallad, ~~korv~~ ägg och pommesfrites, vin och glass + bröd. Kl 22 tog jag mig till stationen och ledade reda på min vagn. Blev nu besviken ty vad jag betalt extra för var inte för liggyplats utan endast experstögstillägg och sittplatsreservering. Tillägg jag inte betalade igen natt hots att det var ett exakt likadant tillägg för med då. I min kupa var det 4 andra personer, men platsen bredvid mig var fri, så jag hade 2 till förfogande. Idag tog jag fram min sov säck och hade den som utfyllning - kunde och kunde därför ligga riktigt bekvämt. Somnade snabbt, och inatt fick vi det stäckt, hots att 3 av mina medpassagerare inte sov, utan satt och snackade hela natten, tills de skulle av kl 6. 17.8

När de gått av väcktes jag av den återstående passageraren, en ung man. Han påpekade att jag nu kunde utnyttja hela sätet. Dessutom fick jag låna hans ena sock då det var rätt kyligt nu. Och värm blev det. Klockan 6,45 var jag alldeles stelfusen. Jag ullade ut min sov säck och hade det redan varmt och gått till kl 8 då vi var framme i Madrid, på Estacion Norte. Efter att ha lämnat in min packning samt utnyttjat en toalett begav jag mig ut på stan. När jag stod och kollade på tunnelbanekartan kommer en äldre spanjor fram och visar mig ett tidningsutklipp över pensioner och talade sig varm för ett som heter Pension Valencia, och skulle ligga vid Plaza Oriente, alldeles vid Palacio Real (Kungliga slottet). Det skulle kosta 90 pesetas. Jag hörde på hotell och pensions - servicen på stationen, och det bästa de hade var för 100 pesetas. Jag tog tunnelbanan till Operan och ledade redan efter plaza Oriente men fann det inte. Istället köpte jag två yoghurt och åt och därefter gick jag in på en bar och tog en kaffe con leche (mjölk). Kl 11 tog jag redan och promenerade runt i stadens centrala delar. Kom till Plaza Mayor, ett stort torg omgivet av hus runt om och fullt med reveringar n.m. Även turistkontoret låg där och jag fick en karta. Kom så smaningom till slottet, men inhädet avskräckte mig från att gå in - 65 pesetas. Det var dock en skön utsikt härifrån, då slottet är beläget på en stor höjd. Jag fann snabbt mitt hostel (nästan alla pensioner kallas för hostel). Det var beläget på tredje våningen i ett äldre hus. Jag blev mött av mannen i på stationen och hans fru. Det kom fram att det gällde ett fyrbäddarsrum för 90 pesetas. I det fanns redan två japaner. Jag begav mig snarast, sedan jag betalt för två nätter samt

lämnat mitt pass till folket för att man skall registreras, ut igen på stan. Närhan
efter bara ett kvartal stöter jag på ett välbekant ansikte, nämligen den kille
som suttit mitt emot mig på tåget inatt. Han blir genast över sig av lycka, och
slår sällskap med mig. Han tar det som fullt naturligt att vi skall ha sällskap.
Han kommer ifrån Bolivia, men har tidigare bott ett halvår i Madrid, och han
kan därför staden väl. Han tar mig med tågs Calle Mayor till Puerta del
Sol och sedan vidare, in bland smögatorna och plötsligt inger vi på en dörr. Det
är då hos dem som han bott hos innan. När han hälsat en stund gick
vi vidare. Nu till flygbolaget Iberias kontor, för han skulle fråga om något
engående sin hemresa imorgon. Stela tiden samtalar vi, mest på spanska
eftersom han är mycket dålig på engelska (och det är ju nyttig övning för
mig) men även på engelska då han vill lära sig det. Jag berättar om
klimat, styrelseskick etc. i Sverige och imponerar genom att kunna Bolivias
president, Hugo Banzer, som han gillar. Och det är ju ^{ju} typiskt eftersom
killen ~~han~~ (som heter Walter Miguel Rocafuerte) är ett av 20 barn till en storgodsägare i
Bolivia. Han påstod t.o.m. att Bolivia är en demokrati. Trots detta var
han världens trevligaste typ och var oerhört spontant. Han bjöd mig
på en servering. När klockan var 14 skulle vi leta efter en pensionat
konon (han tyckte mitt var alldeles för dyrt). Vi besökte tre små
ställen, och på det tredje hittade vi ett enkelt rum för 60 pesetas, och det
tog han. Då vi nu blivit oerhört hungriga begav vi oss till en restu-
rang i närheten, som han kände till att vara oerhört billig. Och det var
den. Jag fick bröd, spaghetti, något slags kött + pommes frites samt vin för 63
pesetas. Efter maten ville Walter sova. Jag bestämde mig för att gå till den
store parken i Madrid, el Retiro, och se på den och så gjorde jag. Det var en
jättelik park med sjöar och statyer och växter. Jag konsumerade flera glassar
och vilade ofta i hettan.

Klockan 17.30 tog jag tunnelbanan till stationen för att hämta mitt bagage.
Jag skulle sedan gå hem då det inte är långt ifrån stationen. Emellertid vil-
lade jag helt bort mig och jag fick gå en halv timme i onödan innan jag kom
hem. I en affär köpte jag en 1-liters fanta, som skulle kosta 13 pesetas. Emeller-
tid när jag lämnade 50 pesetas fick jag bara 3 tillbaka. De sade att det var

flaskan jag måste betala för också (Senare kom jag dock på att de måste ha tagit min 50-pesetas för en 25-pesetas, ty flaskan är bara värd 9 pesetas ($13+9+25=47$)). Min vandring förrestades av den mörklande hafiken ut i den kvällen. Det stank av goser. När existerar ingen 50 km:s hastighetsbegränsning, utan här öser de på i 90 innerstan och någon hämning mot fotgängare existerar ej, det är alltid fotgängarnas skyldhet att kasta sig ut vägen för de vanvettiga bilförarna.

Väl hemma, och efter att ha bytt skjorta, tog jag snabbast möjligt mig hem, via tunnelbanan, till Walter, där vi bestämt att äta kaffet. Jag kom emellertid för sent, han hade redan gått ut i tron att jag inte skulle komma. Vi har dock kommit överens om att brenvæle, så jag kan förklara senare.

På stället gick jag nu till en närbelägen bar och beställde en gin. Kyparen ställde sig helt oförstående. På stället fanns det emellertid en tjock quibe som talade tyska och jag blev hänvisad till honom, och han förklarade att det heter ginerva här. Jag fick min drink och började snacka med quiben. Han var författare, men tillbringade sin mesta tid på den här baren. När min gin var slut beställde jag en ny (de kostar 8 pesetas). Jag lovade quiben att komma tillbaka imorgonkväll. Så stack jag återigen vid 21.30, tog en café leche på en annan bar (kostar 7 pesetas) och tog turen hem.

På rummet var de bögiga japanerna, och den ene var oerhört hevlig och språkman och vi hade ett intressant samtal, utbytte adresser samt jag fick en japansk novellen - ett litet paraply i papper med ~~en~~ Fujimoto målat på.

Innan jag läde mig tog jag en kall drink. 1808

Upp 10. Köpte yoghurt och ost och åt samt drack kaffe på en bar. Gick sedan igenom Madrid, och så smidigom kom jag till mitt mål - Pradomuseet. Inskedet var på 50 pesetas men jag gick in trots det. Och det var verkligen mycket konst man fick för pengarna, framförallt var det Velázquez och Goya som gjort museet känt, då de här har nästan hela sina produktioner. Skaffade en del bra verk. Tog det lugnt och satte mig ofta för att vila mellan salarna. Först kl 15 hade jag sett färdigt allt. Jag gick nu ner till Atocha-stationen för att skaffa extra sidor till mitt tågkort. Inelherried blev jag hänvisad till det sp järnvägsbolaget, Renfes biljettkontor i Madrids centrum, på Alcalá 44. Jag tog turen dit men fann att det var stängt igen till 16.30. I väntan gick jag till en närbelägen restaurang och åt en middag för 100 pst.

Därefter gick jag tillbaka till resebyrå och erhöll mine extra sidor. De klockan nu var 17.30 gick jag på bio. Idag kostade det bara 12 pst och det var en lälig äventyrsfilm med Roger Moore, för barn men här i Spanien var den barnförbjuden. Jag satt dock tiden ut. Till på köpet var filmen dubbad till spanska så det var inte Moore man hörde. 21 stack jag till den bar som jag var på igår, och jag häffede genast lysken. Jag frågade om han skrivit något under dagen, men nej - han hade suttit på den här baren sedan kl 9 i-morse. Idag förklarade han genast att jag var hans gäst och att han skulle bjuda på vad jag ville ha. Jag tog precis som igår 2 giniver och dessutom en caféleche. Jag stannade en timme och under den tiden fick jag hans adress för att skicka kort till i-pen Arles och vi snackade en massa. Sedan begav jag mig hem. Idag hade jag fått nye umskamrater - en japan, en amerikan och två tyskar. Jag hade ett ingående samtal med japanen där jag berättade om alla högtider vi har i Sverige. 19.8

Tvåg kl 10 och efter att ha käkat yoghurt^{och} ost tog jag tuben ner till Atocha, för att åka till Toledo. Först lämnade jag lock in bagaget på stationen, för att slippa gå och dra på det. Mitt tåg, ett lokalt, långsamt avgång ~~kl 10~~ ¹², och detta tåg var annorlunda så till vida att det enbart fanns 2:a och 3:e klass. Jag åkte alltså i det bästa och det var rätt bra. Tåget var proppfullt. Kl 13.30 gick i-pen stationen bort mot staden. Genast fick man en storlagen vy, då Toledo är beläget på en höjd och det stupar brant ned mot en flod. Man fick vandra över en fin, gammal bro, sedan uppför en fjäring stentrappa för att komma upp till staden. Det var gamla hus och så fullt med souvenir-butiker och glasbutikier by det ramlade av turisterna. Jag skulle till att fotografera, men då upptäckte jag att evyckarknappen har pelessats in, medan kameran legert i min väska, alldeles mörkt uti, och egentligen är det en spär som gör att man inte kan fotografere i mörket, men genom ett knappens trycks väldigt hårt hade den gått att få in men sedan hade den stannat kvar där. Jag kämpade länge förgäves att få ut den, med hjälp av alla tänkbare medel, men först när jag besökte den stora borgen Alcazar, lyckades jag med en bit stålhed. Efter borgen vandrade jag runt i staden, fann ~~ett~~ turistbyrå och fick en broschyr med karta. Fortsatte runt, klickade ett museum över en för mig fullständigt obekant skulptör, Marchedo, som lär vara rätt känd i Spanien. Museet var hans hus med

Hädgärd och i huset fanns även några av hans verk. Det som fascinerade mig var att få se ett äkta spanskt hem och en typisk spansk hädgärd. Dessutom låg huset alldeles på branten mot floden och därmed var det från utskikt 25 pesetas kostade det att komma in, en del fick jag igen i form av vinduor som jag målade. Innan jag tog tåget åter till Madrid kl 18.45 var jag uppe i delar av Toledo som inte turistmängden har funnit och därmed var det intressant. Var även inne i katedralen. Vad som förstör lite av det positiva intrycket av Toledo är bilarna. Det är bilar på minsta lilla gränd och de kör lika vansinnigt här som i Madrid. På tåget åter såg jag en ren slump sätta mig bredvid en annan svensk tågpassagerare i ripen mellanveige. Något ännu mer fantastiskt var att han på ett tag till München för en vecka sedan häffat samma svensk som jag häffade i Östtyskland, mellan Dresden och Leipzig. Denne svensk var jättechevlig och vi snackade bort hela tågresan till Madrid, dit vi anton försenades 20.45. Han skulle vidare till Santander, ripen station Norte, jag vidare till Sevilla kl 23.40, ripen station Atocha. Vi hade sällskap en bit på tunnelbanan, så hoppade jag av och letade reda på en restaurant och åt en god middag för 103 pst. Begav mig sedan åter till stationen, hämtade packningen och bordade så mitt tåg, som var tågomnibus, det allra sämsta som existerar i Spanien, det allra långsammaste. Kl 23.00 hade avgitt ett expreståg som skulle vara i Sevilla kl 7, och det tog väl de flesta så i mitt tåg var det knappt något folk. I min kupé var en familj med ett barn och jag och barnet låg mitt emot varandra i samma soffa. ☺

20.8

Klockan 1 gick familjen av och jag kunde helt vräke mig och ha det skönt. Vid 4-tiden kom plöbligt 3 grubbar in och plökade fram sin matsäck och det innebär tydligen för de flesta spanjorer på tågresan bröd och stinkande salt korv. Tyckligen skulle de bara med till nästa station. Sedan var jag åter helt ensam. Jag låg nu i min sovsäck. Det var inte bara i min kupé det var tomt, utan så gott som hela min vagn ty det var fullständigt tomt och inga människor gick fram och tillbaka i koridoren som vanligt är.

Kl 9 gick jag upp. Nu var det stekhet ute och när jag tittade ut och jämförde med kartan fann jag att vi för längs floden Guadalquivir

och allt det var en bördig Zon närmast floden som upprätthålls frodig med hjälp av konstbevattning. Annars är det fullständigt tomt och tött här nere i det soliga Andalusien, med sina vackra vitkalkade hus. I Cordoba blev vi stående i en timme. Jag var av och drack kaffe och åt mackor på stationsbaren. Fick nu klart för mig att det var 4 passagerare i min vagn och det var liknande i övriga vagnar. Jag njöt av dominansen och bredde ut mina pyllar över hela kupén och skrev kort. När konduktören kom fick jag omedelbart veta att det inte är lödligt att sitta skjutlös i Spanien. Han befallde mig genast att sätta på mig min höja och först därefter kallade han min färdbiljett-ticketskottet.

Kl 13 var vi framme i Sevilla. Efter att ha plockat ut de grejer jag ansåg mig behöva och lagt dem i min axelväska, lämnade jag in min ryggsäck på stationen och vandrade ut. Det var stängt på all service på stationen, så jag hade att bara följa skyltarna som visade mot centrum. Det var en god bit dit, och jag visste inte när jag var där utan jag gick över en bro och såg att allt var väldigt flött och antog att här måste nog vara ett nytt Sevilla. Jag vandrade runt för att leta reda på en pension att ta in på. Dock fann jag ingenting sådant utan överallt bara nybyggen och bostadshus. När jag gått i en timme kom jag åter till bron, gick över den och fann att här var Sevilla som jag sökt efter. Snabbt fann jag på en liten gata en pension som jag tog in på och fick betala 103 pesetas för en natt, varav 65 var för rummet, 13 ~~for~~ var 20% tillägg för gäster som inte äter på pensionen och 25 för varmdusch. Jag utnyttjade genast duschmöjligheten och lade mig sedan och vilade en stund och njöt av mitt första enkelnatt jag haft överhuvudtaget. Efter en stund gick jag ut på stan och letade efter sevärdheter. Fann katedralen men i övrigt var det svart. Säg på affärscentrum och lite annat - stortorget m.m., men jag blev inte väsentligt imponerad. Jag har nämligen instämmt i det sp. ordspråket "No he visto Sevilla, no he visto maravilla", den som inte sett Sevilla har inte sett underverk." I en bar reklamerade de för italiensk glass och det var jag helt enkelt tvungen att köpa eftersom det är toppen.

Kl 20 tog jag mig åter till pensionen, då jag var hungrig och tänkte att då får jag tillbaka det där 20% ige tillägget, men jag möttes av beskedet att det gick inte att fixa nu. Jag fick gå ut på stan igen för att leta

efter en restaurang. Gick längs en av de största gatorna i Sevilla och letade, men
hob att det rimlade av baren fanns det inte ett enda matställe! Typiskt spanskt.
De jag höll på att förge av hunger kringades jag ta mig ner till centrum och äta på
en turistrestaurang (med menyer på engelska) och de blir priserna därefter. Beställde
en köttbäll, bröd, vin, efterrätt och kaffe och fick chokladkugler 135 pst (=10 kr). De tog
35 för en halbutelj vin, som en smårestaurang skulle tagit 10 för. Jag satt utomhus och
kom här f. f. g. i kontakt med tiggare. En familj kom fram och federn pekade på sin
dotter och bad att jag skulle ge pengar så att hon kunde få äta.

Efter måltiden begav jag mig hem och sov gott i mitt enkelrum. 21.8

Upp 9. Idag hade jag bestämt att fara till Granada kl 11.10. Därför köpte jag i en
affär förutom de vanliga yoghurtarna även bröd, ost, mjölk och så en stor flaska tante.
Alltammans gick på 80 pst. I en park åt jag yoghurtarna och drack mjölken.
Sedan tog jag mig till stationen. I väntsalen pratade jag så gott det gick med
en spanjor. Så på tåget, som även detta var en omnibuss, fast här var betyd-
ligt mer folk på än det var på de tidigare. Satt hela tiden och gjorde intet annat
än tittade på det skakar alldeles för mycket för att kunna skriva. Kl 15 var vi i
Bobadilla, där jag måste byta tåg. Detta är en liten ort, men en riktig järnvägs-
knut för Sevilla, Cadix, Algeciras, Granada och Málaga. Här rimlade av ungdomar
på väg till och från Marocko via Algeciras. Så fortsatte jag med en ny omni-
buss till Granada, dit vi antände som vanligt försenade kl 18. Jag har hört
av ett par som varit på vandrarhemmet i Granada att det skall vara mycket
bra. Därför när jag såg att ett sällskap stod och studerade vandrarhemskartan,
utanför stationen slog jag genast sällskap med dem. Det var 2 tyskar och två
amerikaner. Vi tog taxi till hemmet, som låg flera kilometer utanför staden.
Taxametern stannade på 26 pst, men chauffören dubblade summan p. g. a.
alle ryggsäckarna (jag hade dock lämnat in min på stationen)!

Hemmet verkade vara någon slags idrottskola i vanliga fall, ty här fanns
förutom logement och matsal även en stor idrottsbana, simbassäng och idrotts-
anläggning med fotbollsplan och löparbana etc. Receptionen skulle öppna kl
19 och vi ställde oss i kö för att säkra plats, men den student som hade
hand om det hela kom först 19.30 och samlade då in korten från alla. Sedan
fick vi komma tillbaka efter en halvtimme, när han skrivit in alla, och

betala, 50 pst. Då jag hade lite diarie tvingades jag uppsöka en solett snarest. Köpte sedan middagskupong för 50 pst och gick till matsalen och fick sitta vid ett bord med 5 just hemme i pen-karocko-lyskar. Till mat fick vi först en soppa, sedan kött och något som skulle påminna om potatis och en rispudding till efterrätt.

Tyskar förresten, fanns det i överflöd här - det fanns t.o.m. fler tyskar än amerikaner, sensationellt nog.

I ett skåp på rummet fanns jag något som verkligen var som skickat för mig - i en amerikansk tidskrift, som någon kommit kvar fanns jag en lång artikel om "Overlanders", det nya folket som reser till Indien ~~med~~ ~~land~~ tåg, buss och bil. Det är ju vad jag skall göra. Artikeln var helt ens- stående och riktade sig direkt till mig. Jag tog med mig tidningen och packade ner den bland mine grejer. Efter en duscht la jag mig kl 23.

Jag måste erkänna att det ibland när det går illa för mig längtar jag lite hem till den hyggiga tillvaron i Sverige och det fantastiska kamratliv jag har uppförd i hund, men å andra sidan när man är i hund hur ofta längtar man inte efter de roliga saker jag nu får uppleva emellanåt. Dock har min längtan hem blivit sådan att jag beslutat mig för att på ngt sätt ta mig hem efter Spanien och sedan snabbt fara vidare till Ungern, där jag har bokart för den 30:e. En lösning har jag arbetat fram, som går ut på att jag stannar bara en natt i Granada, tar tåg kl 19 och kommer till Barcelona kl 17, stannar en natt, tar tåg kl 18 till Schweiz, stannar en natt, tar tåg kl 12 från Basel till Köpenhamn kl 6.45 den 27:e. I hund vid 11. Dagen därpå kl 5.49 tar jag tåg i pen hund direkt ner till Österrike. 22.8

Upp 9. Efter att ha ätit frukost - kaffe och mackor - ~~fick~~ jag ut mitt vandrarhemskort och lämnade sedan hemmet i fint väder som vanligt. Hittade en busshållplats och tog buss ner till Granadas centrum. Någon karta eller någon kunskap om Granada hade jag inte och jag ville därför snart tills jag kom på ett bra sätt att få en karta gratis. Jag gick in i en affär, hittade i en dyr guide över staden och fann på en karta var turistkontoret skulle ligga, hamrade fast tåget i tunneln och vandrade sedan utan att ha köpt guiden snart en stund och fann kontoret. Mycket riktigt fick jag en karta och broshyr över Granada och Alhambra. Genast tog jag mig upp för den branta vägen till Alhambra. Inhädesavgiften var hög men jag betalade 50 pesetas för att få komma in på området innanför murarna och kängas med en väldig mängd konst, fövrande nog mest tyskar, inte amerikaner.

22

~~Alhambra. Ut till~~ Casa Real, arabiska rester, palatset. Aljaba, utsikt över staden. upp i mur. Generalife högjardar helt fantastiska, Palatset. Tillbaka. Underbar vinduror. Ner 14, resturang 45 ps ~~3~~ bröd, 1 glass, vin, soppa, smullett, kött + potatis, vaniljpudding, gick Park Autarked för skötsel. Skrev kort, hem, Bjölby, Mikael, Torel, Stefan N., Sylvén. Gick Sacromonte (Ligade var i foalor). Ner 12. flaska vin. Vinduror Taxi stationen 25. Om niban. Söbjöd spanjan. Träffade syssla. Byta i Meruda. Skatvgt. 19.00 - 23.15, min försenat. Dricka vin, mackor.

23

23.40 direkt bytt. Malaga-tåget. Kupé - 4 spangor. Narmark mark med mig. Ser illa, 9 6 kaffelatte. Bynden smölge. Jag bjöd in. Samtal Valencia 2 tim rent. Byter annan skrev saker. Gode Brewer ont magen. Sket, ont, 19 bare. Packning in, ut, gick ma gator. Penovation 2-100 ps. Rum Sket. Lada mig, elegat. Sket bättre. ~~Sket~~ 4 sket

24

9.30 upp. Byxor och! Ut Ramban, solglasöglor, ~~spjåde~~ g. gick runt. Hamnen Colón. Utflykt 15 ps. Am. fortlyg. Ut dit. Badade i skönt. Hem. Restaurant 90 - vitvin, soppa, kyckling + Runt. Stadshistoriska museet, utgåvningar + källaren. Köpte Creme de Cacao, Cognac. Station tidig. Köpte choklad, sista pengarna. Station 17.45, hittade jag - 1 timme ~~fel~~. Stället 19.36 med Cerbere. Skrev dagbok hela vägen. Kullt folk. Kort Anders, 3 hem.

Hemresan 25-26.8, lysne på
inledning band 3
sär 3
nr 717